3,16. Schol. zu Kâtj. Çr. 67,24. Sarvadarganas. 178,3. गा॰ Kusum. 30, 18. f. ई ebend. श्रा Bhág. P. 5,28,15. — Vgl. वैसार्थ्य.

- 1. विसंधि (2. वि + सं °) m. Nebengelenk : संधिविसंधय: Saddh. P. 4,5,a.
- 2. विमंधि (wie eben) adj. 1) ohne Gelenke: श्री MBB. 3,8746. 2) nicht im Bündniss mit Jmd stehend Kam. Niris. 15, 54. 3) ohne grammatischen Samdhi, wobei der Samdhi vernachlässigt ist Verz. d. Oxf. H. 207,a,15. Pratipar. 62,b,4. 63,a,7.
- 3. विसंधि (वि = विसर्ग + संः) m. die euphonischen Regeln über den Visarga Vop. 2 in der Unterschr.

विसंधिक (2. वि + संधि) adj. ohne grammatischen Samdhi, wobei der Samdhi vernachlässigt ist Kavyan. 3,125.

विसंनाक (2. वि + सं °) adj. ungepanzert M. 7,92.

विसमाप्ति (2. वि + सं) f. Nichtvollendung P. 2, 1,60, Vartt. 5.

विसर् (von सर् mit वि) m. 1) Ausbreitung, = प्रसर् H. an. 3,605. Med. r. 219. — 2) Fülle, Menge AK. 2,5,39. H. 1411. H. an. Med. Ha-Lij. 4,1. Milatim. 23,14. Kâvjapa. (1866) 79,9. Pańkar. 3,5,24. लावायः Kathis. 15,139. — 3) eine best. hohe Zahl Vjutp. 179. 181. Mél. asiat. 4,638. — Vgl. विसार.

विसर्ण (wie eben) n. das Sichausbreiten: eines Ausschlags Suça. 1, 283,6. das Weit-, Schlaffwerden (Gegens. संनाचन) 2,38,2.

विसर्गे (von सर्ज mit वि) m. = त्याग H. an. 3,132. Meb. g. 48. = मृति HALAJ. 5, 49. 1) das Aufhören, Ende: तप्ता धर्मा श्रेश्वत विसर्गम् RV. 7, 103,9. पर्या विसर्गे धरूपीय तस्या 10, 5, 6. न्नतादेशन º Pia. Gau. 1,10. Çinku. Grus. 1, 2. — 2) Untergang der Welt (= संदार oder विविध: सर्गा: Comm.) Buig. P. 8, 7, 30. — 3) das Loslassen, Oeffnen: मृष्टि॰ Kits. Ca. 7,4,17. 8,1,11. - 4) das Loslassen, Wiederfreigebung: der Stimme Сайви. Св. 2,14,10. 4,7,2. Gobu. 2,3,12. im Gegens. zu नियम MBH. 14,1424 (= 374171 NILAK.). - 5) das Entlassen so v. a. Vonsichgeben: तेजी॰ MBH. 13, 4192. विष॰ Spr. 2866, v. l. des Wassers von Seiten der Wolken Rage. 4,86. 16,38. - 6) Entleerung (das Geschäft des पाप) H. an. Med. Halaj. Cat. Br. 14,5,4,11.7,8,12. MBH. 14,1127. HARIV. 11797. Sugn. 1,311,2. Bulg. P. 3,6,20. 5,11,10. 7,12,27. 11,12, 19. Mare. P. 45, 52. Tattvas. 14. Vedantas. (Allah.) No. 74. - 7) Entlassung (einer Person), Verabschiedung: प्रापीत्सर्ग विसर्ग वा मत्स्पैर्धा-स्याम्यकं सक् MBs. 13,2666. 5,6013. म्रसमर्थस्य भृत्यस्य 12,1288. einer Gattin M. 9, 46. eines Gottes (Idols) VARAH. BRH. S. 43, 56. - 8) Befreiung, Erlösung Beag. P. 6, 9, 31. - 9) das Spenden, Schenken H. an. Med. Uçanas bei Kull. zu M. 7,154. MBн. 2,2578. 13,1582. धनानाम R16A-TAR. 6,263. 契利信 · Kull. zu M. 3,255. - 10) das Werfen, Schleudern, Abschiessen Çiñku. Çk. 4,20,1. नानाशस्त्रविसर्गे: MBs. 1,1488. 8, 1258. Buic. P. 1,7,44. 10,89,21. विद्युद्धिसर्ग Spr. 1238. लाज o das Streuen von geröstetem Korn Ragu. 7,22. 50,186. 51,224 (pl.). 103,193. म्रपाङ्गविसर्गवीति: das Schleudern von Blicken Buig. P. 10, 6, 6. -11) das Schöpfen, Erzeugen Вилс. 8,3. МВн. 2,1927. नवपात 3,10666. HARIV. 53. 362. 1901 (sg. die neuere Ausg.). BnAg. P. 3, 8, 83. 6, 17, 23. 9,8,21. लोक॰ 3,8,32. प्रजा॰ 2,9,18. 29,4,30,15. 6,4,17. 12,2,22. মৃ-णापायविसर्गलन्ण 6,4,29. Neben सर्ग (der primitiven Schöpfung durch Brahman) so v. a. secundäre Schöpfung, die Schöpfung im Einzelnen durch Purusha Bulg. P. 2, 10, 1. 3. 12, 7, 9. 12. - 12) Schöpfung in concretem Sinne, Erzeugniss: JUI o Bulg. P. 5, 1, 7. 37. 7, 9, 12. so v. a. Nachkommenschaft 6, 17. तेषा विस्तर्गाद्यलार: Harry. 2000. - 13) der Erzeugende, Hervorbringende, die Ursache Bulg. P. 7,9,22. - 14) das männliche Glied (= 🛱 6 Comm.) Buig. P. 10, 63, 36. — 15) Visarga, der am Ende von Wörtern erscheinende Hauch (s. विसर्जनीय) H. an. MED. CRUT. 2. Ind. St. 8, 215, N. 1. 10, 438, N. 2. P. 1,1,9, Schol. 8, 2, 70, Vårtt. 2, Schol. Verz. d. Oxf. H. 162, a, 4. 164, a, No. 360. fg. 165, b, No. 367. 171, b, 3. 4. 350, b, No. 824. Buic. P. 6,8,8. neben Est unter den Beinn. Çiva's MBs. 13,1241. विस्मिल्स n. das Fehlen des Viвагда Ралтарав. 62, b, 6. लुप्तविसर्गक dass. 64, b, 4. लुप्ताक्तविसर्गते Sin. D. 575. — 16) = अपनभेदा विभावसा: Med. the southern course (of the sun) Wilson. - Die Bed. light, splendour bei Wilson beruht auf einer falschen Auffassung von वर्चम् (Ausleerung) in H. an. - Vgl. गा॰, लोक॰, वाग्विमर्ग (das Réden, Sprechen Bulg. P. 1, 5, 11 = 12, 12, 51).

विसर्गच्म्बन n. Abschiedskuss RAGH. 19,29.

विसर्गिक s. u. विसर्गिन् 2).

विसर्गिन् (von विसर्ग) adj. 1) spendend, schenkend: संचयात्र विसर्गि स्याद्राजा MBB. 12,4386. — 2) schöpfend: मितं लोकविसर्गिणीम् MBB. 12,43822. ेविसर्गिकीम् auf das Schaffen der Welt gerichtet ed. Romb.

विसर्जन (von सर्जु mit वि) 1) m. pl. N. pr. eines Geschlechts Bule. P. 11, 30, 18. - 2) f. & Bez. einer der drei Falten des Afters (die Entleerende) Sugn. 1, 258, 11. - 3) n. proparox. a) das Aufhören, Ende; das Aufhörenmachen, Entfernung: TSH: RV. 5, 59, 8. ARFU CANEH. CR. 2,13,7. KAUG. 42. 68. ज्ञत HARIV. 14100. - NIR. 10, 9. - b) das Loslassen, Freiwerden: der Stimme VS. 1,15. CAT. BR. 1,1,4,8. Kats. CR. 4, 10, 6. 7, 4, 15. P. 8, 3, 110, Schol. — c) das Entleeren: प्रवत्स्य RV. 8, 61, 11. - d) das Verlassen, Aufgeben, Fahrenlassen; = 417 (417) Мвр. п. 206. रयस्य, शस्त्राणाम् МВн, 7,9014. श्रतिष्टानां च (so ed. Bomb.) संसर्गादिष्टानां च विसर्जनात् 11,85. देक् RAGH. 8,25. — e) das Entlassen, Vonsichgeben: वस्वृष्टि RAGH. 9,6. विरामुत्रस्य M. 4,48. 109. f) das Entlassen, Verabschieden (einer Person); = संत्रेष्ण Med. Jién. 1, 251. MBH. 3, 2847. 5, 6013. R. 1, 3, 13 (7 GORR.). 37. R. GORR. 1, 3, 31. 84. fg. 4, 47. 2, 51 und 122 in der Unterschr. Çak. 97, 10. Kathâs. 70, 62. Mirk. P. 30,10. Kull. zu M. 3,265. Verz. d. Oxf. H. 79, a, 29. 4-कृत्यप्यपराधे स्त्रीणां विसर्तनं दएउ: Ver. in LA. (III) 11,16. das Entlassen eines Gottes (eines Idols) Verz. d. Oxf. H. 103, b, 22. Mo das Entlassen der Kühe aus dem Stalle, das Hinaustreiben derselben auf die Weide Hall in der Einl. zu Väsavad. 30. - g) das Spenden, Schenken АК. 2,7,28. H. 386. Med. सक्तप्रस्थ ° Spr. 2462. — h) das Schleudern, Abschiessen: ইথাকান্তে R. 2, 96 (105 Gonn.) in der Unterschr. — 4) Erschaffung RV. 10,129,6. concret Schöpfung: वया स्ष्टिमिदं विश्वं धा-तर्गणविसर्जनम् Bala. P. 10,16,57. — Vgl. मल , वाग्विसर्जन.

विसर्जनीय 1) am Ende eines comp. adj. von विसर्जन, z. B. স্থনত Çar. Br. 5,5,2,2. — 2) (von सर्ज्ञ mit वि oder von विसर्जन) m. (sc. वर्षा) der am Ende von Wörtern erscheinende Laut, Bez. des Hauches (der nach